

Noas Flod 1

Sådär. Nu har vi gått igenom lite av grunderna av vad den här bloggen kommer att handla om. Vi har lärt oss om hur vi bör läsa bibeln. Alltså på ett så kallat bokstavligt sätt. Vi har lärt oss att bibeln verkligen är Guds ord, vilket jag har försökt bevisa genom bland annat de profetiska texterna, skapelseteorin, Dödahavs-rullarna, människors förändrade liv, och så vidare. Vi har sett att Gud är Skaparen, att Han är Kärlek och att Han är Rättfärdig, Helig och Barmhärtig.

Men jag har också många gånger och ur flera olika synvinklar försökt banka in Evangeliet i dig som läser. Alltså att vi alla är syndare och förtjänar helvetet. Men att Jesus själv blev människa och dog för våra synder och uppstod igen på den tredje dagen. För det här är det viktigaste jag har att säga. Och om vi inte förstår det så blir det otroligt svårt att förstå allt annat jag kommer att skriva om här.

Vaddå, kanske du tänker, är inte bloggen slut nu? Nej, enligt min mening så är det egentligen nu den börjar på riktigt. För från och med nu kommer jag att ta upp olika och spridda ämnen ur ett bokstavstroende bibliskt perspektiv. Och som du säkert sett på titeln på den här artikeln så tänkte jag börja med Noas Flod.

För hur ska man egentligen ställa sig till en sådan sak som berättelsen om Noa och översvämningen i hans tid? Jag fick som liten lära mig de bibliska berättelserna i kyrkan, och de evolutionistiska i skolan. Eftersom mina lärare i skolan hela tiden utgick från att deras version var den vetenskapligt korrekta, samtidigt som kyrkan såg, eller åtminstone lärde ut, de bibliska som mer moraliska berättelser, så fick jag en väldigt delad världssyn. Forskning och vetenskap handlade om den fysiska verkligheten, och Bibeln handlade om den andliga. Men jag tyckte inte att det räckte. Jag började undra vad det var jag egentligen trodde på.

Efter att ha letat efter svar på en teologisk högskola (fel ställe), via böcker av bland andra Hugh Ross och makarna Deborah och Loren Haarsma (också fel ställe), hela tiden bedjande om att få hitta sanningen, så snubblade jag över en uppsjö av tidningar, böcker och poddar av människor som faktiskt trodde på vad som står i Bibeln. Ordagrant. Jag lärde mig att det finns tusentals forskare som inte alls håller med om vad som lärs ut i skolorna. Vilket de har kommit fram till genom seriös och ärlig forskning.

I den här artikeln tänkte jag ta upp en del saker som styrker just berättelsen om Noas Flod som en verklig och historisk händelse.

Flodberättelser:

Det finns närmare 500 dokumenterade flodberättelser över hela världen från urbefolkningar och stammar. Från långt innan Gamla Testamentet sammanställdes till en bok. Alltså från en tid när endast Israel hade Skrifterna, och ännu längre innan evangeliet spreds över världen. Den mest kända flodberättelsen, efter Bibelns, är nog det mesopotamiska Gilgamesh-eposet. Men det finns som sagt många andra.

En kinesisk legend talar om hur kinas grundare undkommer en global katastrof tillsammans med sin fru, tre söner och deras fruar, genom att bygga en stor båt. Gamla tempelmålningar beskriver händelsen med bilder av en båt och en duva med en olivkvist i näbben.

I Indien berättas om en man som hette Manu som fick reda på att en översvämning skulle komma. Han byggde en båt, det började regna och alla bergen täcktes av vatten. Manus båt strandade till slut på en bergstopp.

I Grekland har man hittat berättelser om hur människornas ondska växte, och det gjorde gudarna upprörda. De bestämde sig för att göra sig av med mänskligheten. Innan de gjorde det varnade de en man, och placerade honom tillsammans med sin fru i en träkista. Världen svämmades över, men när vattnet sjönk undan fastnade träkistan högt uppe på ett berg. Mannen och hans fru klättrade ur kistan och återbefolkade jorden.

Hawaii har i stort sett samma historia som de andra. Mannen hette Nuhu och byggde en stor kanot med ett hus på och fyllde den med djur. Endast Nuhu och hans familj överlevde.

I Mexico har man en lite speciell och intressant flodberättelse. Man berättar om en man som hette Tappie. Även här händer i stort sett samma sak som i övriga berättelser. Skillnaden är att i Mexico beskriver man också hur folket efter floden byggde ett torn för att ha någonstans att klättra upp om det skulle hända igen. Men deras gud gav dem olika språk så att bygget avbröts. Några av folket som fått samma språk samlades och gav sig av. De korsade stora vatten och vandrade i 104 år tills de kom till Mexico. De säger att det här hände 520 år efter floden.

Stämmer läskigt bra, om än inte hundra procentigt med vad vi läser i Bibeln.

Det finns som sagt nästan 500 sådana här berättelser, så jag skulle kunna hålla på ett bra tag till. Det ska jag inte. Men låt mig sammanfatta vad i stort sett alla flodberättelser har som gemensamt innehåll:

Människans ondska växer.

Gud/gudarna såg att en dom var nödvändig.

Familjen tillsammans med djuren gick in i någon typ av båt.

Floden översvämmade alla som levde på jorden.

Båten strandade i ett högt bergigt område.

De överlevande prisade gud eller gudarna för att han eller de hade räddat dem.

Ett löfte gavs om att världen aldrig mer ska översvämmas.

Min slutsats av det här är att antingen har människor över hela jorden i stort sett exakt samma fantasi. Eller så beskriver berättelserna något som verkligen hände på riktigt.

Berättelserna stämmer ju inte med varandra till fullo, men vad kan man begära efter att de gått från mun till mun i några tusen år. Vad som gör Bibelns version så speciell är att den är skriven på ett historiskt sätt med en massa praktisk information. Inte som en myt eller legend, som de andra är. Dessutom stämmer den. Enligt måtten som står i Bibeln skulle både människorna och djuren få plats, tillsammans med mat för ett år och allt annat som krävs. Till och med syretillförseln beskrivs. De utvändiga måtten är perfekta för ett stort fartyg som ska flyta länge och stadigt. Faktum är att man använder just arkens mått när man bygger större skepp idag. Det verkar alltså som att bibelns text är utandad av Gud.

Språk:

Kinesiskan är ett av världens äldsta och bäst bevarade språk. Det härstammar från ca 2500 f.Kr, alltså strax efter Babels torn. Det skrivs med bilder, som inte har ändrats i stort sett alls under åren. Det roliga är att det kinesiska ordet för båt skrivs som åtta personer i en behållare/container. Varför just åtta? Jo, Noa, hans fru, deras tre söner och deras respektive fruar. Totalt åtta personer. I en båt.

Fossil:

Jag använde i en tidigare artikel en väldigt förenklad bild av vad som hände med djur, växter, landskapet, och så vidare under Noas flod. Jag skrev ju att du kan testa själv hemma genom att stoppa lite sand, jord, pinnar och så vidare i en flaska och skaka om den. Naturligtvis var det mer komplext än så. Men vad jag har kommit fram till efter att ha studerat ämnet i ungefär 3 år är att kreationisternas, alltså de som tror att Gud skapade världen för ca 6000 år sedan, deras modeller och förklaringar fungerar bättre än evolutionisternas, vad jag som samlingsnamn kallar de som tror att universum funnits i miljarder år.

De geologiska lagren existerar i verkligheten på många och enorma områden i helt andra "kronologiska ordningar" än i skolböckerna. Ibland helt omvänt. Man hittar alltså ibland på stora områden de fossiler som borde ligga i de understa geologiska lagren överst, och tvärt om. Evolutionsteorin har ingen bra förklaring på att det är så. Medan det inte är så konstigt efter en katastrofal och global översvämning. Med den modellen borde det oftast finnas någon typ av ordning som kvarlevor av djur och växter ordnar sig efter i marken. Men samtidigt borde det logiskt sett finnas en hel del avvikelser. Till exempel efter att enorma vågor dragit fram när allt vatten drog sig tillbaka.

En annan sak som stämmer med berättelsen i bibeln om Noas Flod är så kallade fossilkyrkogårdar. Det är områden, ibland hundratals kilometer stora, som innehåller tiotusentals fossil av olika arter. Vissa av de här områdena är faktiskt virvelformade. Nästan som om allt som finns i dem legat i ett badkar och någon hade dragit ur proppen. De här kyrkogårdarna innehåller bland annat sötvattenfiskar, saltvattenfiskar, dinosaurier, giraffer och människor. Allt i en enda röra. Och man hittar dem över hela världen. En av de märkligaste är kanske den i Sibirien, där man hittar frysta arter som på grund av klimatet aldrig kan ha levt där.

På samma sätt hittar man så kallade skogskyrkogårdar med mängder av fossiliserade träd. Det märkliga med dem är att de oftast inte har något intakt rotsystem utan verkar ha brutits av någon halvmeter ovanför rötterna. Som om något katastrofalt hände. Även här verkar de inte passa in i miljön. Som palmer i Idaho till exempel.

Alla forskare, både kreationisterna och evolutionisterna, kan ju se allt det här. De har alltså samma upptäckter och iakttagelser att utgå ifrån. Kort sagt, de lever helt enkelt på samma jord. Så hur ska vi då göra med allt det här? Ska vi göra som de evolutionistiska forskarna och kalla det här för en anomali, alltså något avvikande som inte följer mallen, och tänka på något annat? Eller ska vi våga föreställa oss att de bildades när en global flod drog sig tillbaka?

Här är några andra anomalier man hittar i vår värld som stämmer väldigt bra överens med flodberättelsen.

På många ställen hittar man stora hjordar av en art, som verkar ha dött och fossiliserats allihop vid ett och samma tillfälle.

Mängder av havs-snäckor har hittats nära toppen av Mount Everest.

Fossiliserade valar (!), fiskar och jätte-ostron i Anderna flera tusen meter över havet. För visst är det jobbigt när man är ute och klättrar i bergen och hela tiden måste akta sig så man inte blir påsprungen av en val. Ostronen hittas till största delen i öppen position. Vilket betyder att de dött så snabbt och brutalt att deras muskler som öppnar skalens hunnit slappna av för att stänga sig som de normalt gör när de dör.

Det där med jätte som i jätte-ostron återkommer jag till en annan gång.

Förekomsten av sand på olika ställen kanske man inte alltid tänker på som något konstigt. Som till exempel i öknar som inte ligger ens i närheten av något hav. Man har kunnat spåra sand som nu finns i södra USA till att komma från norra Canada. Bara enorma mängder vatten skulle kunna förklara de här förflyttningarna av sand.

Sedan har vi det här med platta plataer. Alltså enorma områden som är helt platta. Eller platta bergstoppar. Även sekulära, alltså inte troende, forskare instämmer med att det här bara kan förklaras med enorma mängder vatten som farit fram och jämnat till områdena, eller "hyvlat av" bergstopparna medan de ännu var mjuka.

Några forskare har faktiskt föreslagit att en global översvämning skulle kunna förklara saken, men de har naturligtvis blivit idiotförklarade, för det kan ju aldrig ha hänt... Eller?

Transitionella former mellan arter, alltså arter som är på väg att utvecklas till någon annan art, som till exempel möss med halvt utvecklade fladdermusvingar, är som sagt evolutionsteorins akilleshäla enligt Darwin. Man har länge nu försökt att hitta en felande länk mellan någon typ av apliknande art och människan. Men vad har egentligen hittats, och vad är adderat av konstnärer och skulptörer?

Vi kan ta den så kallade Nebraska Man som exempel. Man påstod nämligen att Nebraska Man var en så kallad Ap-Människa. På museum kunde man se hur han såg ut, hur hans fru och barn såg ut och hur han bodde och levde. Men vad hade man egentligen hittat? Jo när man undersökte saken noga kom man fram till att vad de så kallade forskarna hade byggt hela Nebraska Mans familj och samhälle på var en tand. En tand som senare visade sig komma från en helt vanlig gris.

Evolutionister har de senaste 100 åren gjort allt för att försöka "bevisa" sin teori. Vissa har till och med gått så långt att de har filat till och doppat olika kranium i syra för att få till någon typ av föregångare till människan. Om du vill läsa om det så föreslår jag att du kollar upp en annan så kallad ap-människa som man kallade Piltown Man.

Så här skrev Petrus för 2000 år sedan angående den tid vi lever i.

"Framför allt ska ni veta att det i de sista dagarna kommer hånfulla människor som drivs av sina begär och som hånar er och säger: "Hur går det med löftet om hans återkomst? Sedan fäderna dog har ju allt fortsatt precis som det varit sedan skapelsens början." De bortser medvetet från att det för länge sedan fanns himlar och en jord som uppstod ur vatten och genom vatten i kraft av Guds ord. Genom vatten och Guds ord dränktes den dåtida världen och gick under. Men de himlar och den jord som nu finns har genom samma ord sparats åt eld och bevaras fram till den dag då de gudlösa människorna ska dömas och gå under."

Andra Petrusbrevet 3:3-7

Ledd av den Helige Ande såg alltså Petrus hur det i de sista dagarna skulle komma människor som hånade Jesu återkomst. Och de skulle använda en uniformistisk världssyn för att styrka sitt hånande. Alltså att allt alltid har pågått som det gör nu. Jorden uppstod inte ur vatten som bibeln säger. Det har aldrig funnits någon global översvämning. Grand Canyon har holkats ur av Coloradofloden under miljontals år. Trots att den i så fall skulle ha behövt flyta i uppförsbacke i många mil under tusentals år. Och trots att det inte finns något jätteberg av sand och andra sediment i slutet av floden.

Och de måste tro på det här. För det enda andra alternativet är ju att det finns en Gud. En Gud som har skapat allt och som älskar oss. Men samtidigt en Gud som hatar synden så mycket att Han lät en global översvämning drabba en fruktansvärt ond värld. Och det vore ju otänkbart.

Så hur går det egentligen med löftet om Hans återkomst? Varför har det inte hänt ännu? Petrus fortsätter:

”Men en sak får ni inte glömma, mina älskade: för Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag. Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, så som en del menar. Nej, han har tålamod med er, eftersom han inte vill att någon ska gå förlorad utan att alla ska få tid att omvända sig.”

Andra Petrusbrevet 3:8-9

Noas Flod 2

Så om floden är en verklig händelse och Noa och hans familj, tillsammans med en hel massa djur, blev räddade på en stor båt. En båt som sedan hamnade på ett berg. Borde man då inte hitta en stor båt på ett berg någonstans? Och i så fall, varför har ingen någonsin pratat eller skrivit något om den?

Jag ska skriva om några observationer som gjorts genom historien. (Och jag passar redan nu på att lägga in en reservation för felstavade namn här. Informationen kommer från en ljudfil så jag har gjort så gott jag kunnat.)

År 257 före Kristus skrev Boroses att *"av skeppet som landade i Armenien skrapar människor av tjära och använder som amuletter för att mota bort ondska."*

Nästan 200 år senare, år 64 före Kristus föddes Nicolas av Damaskus, en Grekisk historiker. Han skrev att *"det finns ett stort berg i Armenien, varpå det rapporteras att många som flydde under tiden av översvämningen blev räddade."* Och att *"en som blev buren av en ark strandade på dess topp och timret från arken har varit bevarat under lång tid"*. Han skrev också att *"detta kan vara den man som Moses, judarnas lagstiftare, skrev om"*.

Historikern Josefus som levde under det första århundradet efter Kristus skriver. *"Berget kallas landningsplatsen, för det var där som arken landade. Och dess relikier finns kvar där än idag"*. Han skrev också. *"Den här arken omnämns även av alla barbarer som skriver historia. Liksom av Heronomus Egyptiern, Manasses och många andra. Och resterna finns kvar om du önskar se dem"*.

År 180 efter Kristus skrev Theofilos av Antiokia att *"resterna av arken finns till denna dag att se i de Arabiska bergen"*.

På 400-talet efter Kristus skriver Biskop Apifeniens Stilames det här, och han skriver på ett sätt som att det verkar riktat till skeptiker. Han skriver: *"Påstår du seriöst att vi inte kan bevisa vår ståndpunkt när resterna av arken finns kvar än idag i Kurdernas land?"* Han skriver också att man kan hitta altaret, där Noa offrade till Herren efter att ha gått ur arken, vid foten av berget.

John Christastrom, också från 400-talet skriver om att *"arken finns kvar som en påminnelse om Guds dom"*.

Här skulle jag vilja göra dig uppmärksam på att alla hittills skriver med en naturlig självklarhet att arken existerar. Om läsaren ville ha bevis så var det ju bara att åka dit och titta själv.

Det finns liknande dokumentation från 600-talet, 1200-talet, och så vidare.

Marco Polo, som levde på 1400-talet, skrev också om att arken fanns kvar på ett högt berg i centrala Armenien.

År 1663 skrev tyska Adam Olerius att *"arken fanns kvar men vädret har gått så hårt åt den att den nu verkar vara helt förstenad."*

De naturliga processerna började nu alltså ta ut sin rätt på arken.

År 1829 skriver Oroe att *"Armenierna tillåter ingen att gå upp till arken eftersom så många plockar delar av den"*.

År 1856 gjorde en man som hette Pashi en expedition upp till arken, eftersom snön hade smält bort och frigjort ovanligt mycket av den. Han ville bevisa för ateisterna att berättelsen om Noa och arken var sann. De gick in i arken och såg att den var byggd i flera våningar och avdelningar. Och att den hade burar för mängder av djur. Forskarna blev först häpna och stumma. Sedan gick de in i en, enligt hans egna ord, *"satanisk vrede"*, för att de hade hittat vad de inte trodde fanns. De försökte att både slå sönder och bränna skeppet, men eftersom det var förstenat lyckades de förstås inte. Så istället tog de en ed att den som yppade ett enda ord av vad de hade sett skulle bli torterad och mördad.

Min fråga här blir ju då: Är det här verkligen objektiv forskning?

Kom ihåg att det här är i samma tidsperiod som Darwin kom med sina teorier.

År 1910, strax innan han dog, berättade dock Pashi sin historia. Senare berättade även andra om händelsen och deras berättelser stämde med varandra i detalj.

Sedan finns det en hel del dokumentation från 1900-talet av diverse forskare, piloter, och så vidare, som har sett arken.

2010 hittade en grupp forskare från Hongkong och Turkiet en "grotta" med väggar av något som såg ut som trä högt uppe på berget Ararat. De tog med sig prover av väggarna hem och testade dem. Det var förstenat trä, som kunde dateras till ca 2500 före Kristus. Vilket stämmer mycket bra överens med den Bibliska tidsramen.

Man har alltså i alla tider besökt arken och även dokumenterat de här besöken. Det är först de senaste 150 åren som folk har börjat bli riktigt skeptiska till att den över huvud taget skulle ha funnits. Men att vi inte kan se den med blotta ögat så här 4500 år efter floden betyder ju inte att den inte finns där.

Jag säger inte att du måste tro på det här. Men om du vill tro så finns överväldigande bevis överallt. Om du däremot inte vill tro, så finns bevisen där ändå, och då behöver du bara ignorera dem. Men jag måste medge att det skulle gnaga i mig resten av livet om jag

valde att ducka för alla bevis som finns för Guds existens. Och även för Bibelns, och i det här fallet flodens och arkens, äkthet.

Paulus skriver såhär i sitt brev till Romarna:

”Det man kan veta om Gud är uppenbart bland dem, eftersom Gud har uppenbarat det för dem. Ända från världens skapelse syns och uppfattas hans osynliga egenskaper, hans eviga makt och gudomliga natur, genom de verk han har skapat. Därför är de utan ursäkt.”

Romarbrevet 1:19

En dag kommer vi alla att stå inför Gud och bli dömda för hur vi har levt våra liv. Som jag har skrivit tidigare så kommer vi som tror att bli dömda till att få, eller inte få, belöningar. För den som tror har som vi vet evigt liv. Men den som inte tror kommer att bli dömd efter sina gärningar. Och det har vi ju redan sett hur det går. För genom rättfärdiga gärningar blir ingen frälst.

Enligt vad Paulus skrev i Romarbrevet, som vi just läste, så har Gud gett oss så många bevis för att Han finns så det finns ingen ursäkt. Ingen kommer att kunna stå inför Gud och säga *”Jag hade ingen aning”*. För innerst inne vet vi alla vad som gäller. Så varför streta emot. Varför tro på teorier som aldrig har bevisats och som inte ens har en logisk mekanism, som evolutionsteorin till exempel? Varför inte istället vända dig till den Gud som du redan vet existerar? Den Gud som valde att själv bli en människa och dö för dina synders skull.

Varför vänta?